

442**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia 11 marca 2004 r.

w sprawie szczegółowych warunków przeprowadzania i dokumentowania niektórych czynności podejmowanych przez żołnierzy Wojskowych Służb Informacyjnych

Na podstawie art. 20 ust. 6 ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o Wojskowych Służbach Informacyjnych (Dz. U. Nr 139, poz. 1326 i Nr 179, poz. 1750 oraz z 2004 r. Nr 19, poz. 177) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Przepisy ogólne**

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki przeprowadzania i dokumentowania czynności, o których mowa w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o Wojskowych Służbach Informacyjnych, zwanej dalej „ustawą”, przez żołnierza Wojskowych Służb Informacyjnych, zwanego dalej „żołnierzem WSI”.

§ 2. 1. Żołnierz WSI przystępując do wykonywania czynności, o których mowa w § 1, zwanych dalej „czynnościami”, jest obowiązany:

- 1) okazać legitymację żołnierza WSI w taki sposób, aby osoba, wobec której są podejmowane czynności, miała możliwość odczytania umieszczonych w niej danych;
- 2) na żądanie osoby, umożliwić odnotowanie danych, o których mowa w pkt 1;
- 3) podać przyczynę oraz podstawę prawną podjęcia czynności.

2. Po zakończeniu wykonywania czynności żołnierz WSI informuje osobę, wobec której czynność podjęto, o prawie złożenia zażalenia do Wojskowego Sądu Okręgowego w Warszawie na sposób jej przeprowadzenia. Wzmiankę o pouczeniu osoby, wobec której czynność podjęto, zamieszcza się w notatce służbowej.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku czynności, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 4 ustawy.

4. Przepisu ust. 2 nie stosuje się w przypadku czynności, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 5 i 6 ustawy.

§ 3. Żołnierz WSI dokumentuje przeprowadzenie czynności w formie notatki służbowej, w której podaje w szczególności:

- 1) swój stopień wojskowy, imię i nazwisko oraz nazwę jednostki organizacyjnej WSI, w której pełni służbę;
- 2) oznaczenie czynności, czasu i miejsca jej wykonywania;
- 3) imię i nazwisko oraz adres osoby albo dane identyfikujące dotyczące podmiotu, rzeczy lub zdarze-

nia, w stosunku do których czynność została dokonana;

- 4) imię i nazwisko oraz adres osób obecnych przy przeprowadzaniu czynności;
- 5) przyczynę podjęcia i opis przebiegu czynności;
- 6) wyniki przeprowadzonej czynności;
- 7) w miarę potrzeby, stwierdzenie innych okoliczności dotyczących przebiegu czynności;
- 8) adnotację o pouczeniu, o którym mowa w § 2 ust. 2.

Rozdział 2**Wydawanie poleceń i legitymowanie osób**

§ 4. Żołnierz WSI realizuje uprawnienie do wydawania poleceń określonego zachowania się, w szczególności gdy jest to niezbędne do:

- 1) sprawnego i zgodnego z obowiązującymi przepisami wykonania powierzonego zadania, należącego do zakresu działania WSI;
- 2) zabezpieczenia dowodów na miejscu zdarzenia;
- 3) zapewnienia bezpieczeństwa ludziom oraz utrzymania porządku publicznego.

§ 5. Żołnierz WSI realizuje uprawnienie do legitymowania osób, w szczególności gdy jest to niezbędne do:

- 1) ustalenia tożsamości osoby podejrzewanej o popełnienie przestępstwa, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy;
- 2) ustalenia świadka przestępstwa lub zdarzenia powodującego zagrożenie dla obronności państwa i bezpieczeństwa Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) poszukiwania osoby ukrywającej się przed wojskowymi organami ścigania albo wymiarem sprawiedliwości;
- 4) dokonania kontroli osobistej, przeglądania zawartości bagażu osobistego lub sprawdzenia ładunku w środkach transportu lądowego, powietrznego i wodnego;
- 5) dokonania zatrzymania osoby;
- 6) dokonania przeszukania osoby, pomieszczenia lub innego miejsca.

§ 6. Tożsamość osoby legitymowanej ustala się na podstawie:

- 1) wojskowego dokumentu osobistego;
- 2) dowodu osobistego;
- 3) paszportu;
- 4) zagranicznego dokumentu tożsamości;
- 5) innych niebudzących wątpliwości dokumentów;
- 6) oświadczenia osoby, której tożsamość można ustalić na podstawie dokumentów, o których mowa w pkt 1—5.

§ 7. W przypadku legitymowania osoby znajdującej się w pojeździe żołnierz WSI może żądać, ze względów bezpieczeństwa, aby osoba legitymowana opuściła pojazd.

§ 8. Żołnierz WSI może odstąpić od legitymowania osoby, która jest mu znana osobiście.

Rozdział 3

Kontrola osobista, przeglądanie zawartości bagażu osobistego i sprawdzanie ładunku w środkach transportu lądowego, powietrznego i wodnego

§ 9. 1. Żołnierz WSI realizuje uprawnienie do dokonywania kontroli osobistej w przypadku, gdy powzięcie uzasadnione podejrzenie popełnienia przez osobę przestępstwa, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy, lub jeżeli powzięcie uzasadnione przypuszczenie, że osoba posiada rzeczy mogące stanowić dowód w sprawie o takie przestępstwo.

2. Kontrola osobista jest dokonywana przez żołnierza WSI tej samej płci co osoba poddawana czynności, w miejscu niedostępnym w czasie wykonywania czynności dla osób postronnych.

3. Jeżeli dokonanie kontroli osobistej w sposób, o którym mowa w ust. 2, nie jest możliwe, a czynność musi być przeprowadzona niezwłocznie, kontroli osobistej może dokonać żołnierz WSI płci odmiennej.

4. Osoba poddana kontroli osobistej może przybrać do tej czynności osobę przez siebie wskazaną. Żołnierz WSI jest obowiązany dopuścić osobę przybraną do udziału w czynności, chyba że jej obecność mogłaby utrudnić lub uniemożliwić przeprowadzenie czynności.

§ 10. 1. Żołnierz WSI realizuje uprawnienia polegające na przeglądaniu zawartości bagażu osobistego lub sprawdzaniu ładunku w środkach transportu lądowego, powietrznego i wodnego w celu znalezienia rzeczy mogących stanowić dowód w sprawie o przestępstwo, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy, jeżeli powzięcie uzasadnione podejrzenie, że wymienione rzeczy tam się znajdują.

2. Żołnierz WSI przegląda zawartość bagażu osobistego w obecności jego posiadacza, a ładunek sprawdza w obecności jego właściciela, przewoźnika lub spedytora albo ich przedstawiciela.

3. W przypadku braku możliwości zapewnienia natychmiastowej obecności osób, o których mowa w ust. 2, żołnierz WSI może przejrzeć zawartość bagażu osobistego lub sprawdzić ładunek bez ich obecności, jeżeli z posiadanych informacji wynika, że zwłoka w przeprowadzeniu czynności może spowodować zagrożenie dla życia, zdrowia ludzkiego lub mienia albo gdy istnieje uzasadniona obawa zniszczenia albo utracenia rzeczy mogących stanowić dowód w sprawie.

§ 11. 1. Żołnierz WSI, który w toku dokonywania kontroli osobistej, przeglądania zawartości bagażu osobistego lub sprawdzania ładunku ujawnił rzeczy mogące stanowić dowód w sprawie o przestępstwo, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy, jest obowiązany rzeczy te zatrzymać za pokwitowaniem, a jeżeli ujawnił rzeczy mogące stanowić dowód w sprawie o inne przestępstwo, jest obowiązany niezwłocznie powiadomić o tym Żandarmerię Wojskową lub inny uprawniony organ.

2. Jeżeli rzeczy ujawnione w wyniku czynności, o których mowa w ust. 1, stwarzają bezpośrednio niebezpieczeństwo dla życia, zdrowia ludzkiego lub mienia, żołnierz WSI jest obowiązany, w granicach dostępnych środków, podjąć działania zmierzające do usunięcia niebezpieczeństwa.

3. Pokwitowanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) stopień wojskowy, imię i nazwisko żołnierza WSI zatrzymującego rzecz oraz nazwę jednostki organizacyjnej WSI, w której pełni służbę;
- 2) miejsce, datę i godzinę zatrzymania rzeczy;
- 3) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres właściciela rzeczy;
- 4) określenie rzeczy z opisem jej stanu i szacunkowej wartości;
- 5) określenie miejsca i, w miarę możliwości, terminu zwrotu rzeczy;
- 6) podpisy żołnierza WSI i właściciela rzeczy lub jego przedstawiciela.

4. Szef jednostki organizacyjnej WSI, będący przełożonym żołnierza WSI zatrzymującego rzeczy ujawnione w wyniku dokonania czynności, o której mowa w ust. 1, jest obowiązany przekazać niezwłocznie właściwemu prokuratorowi wojskowemu oryginał notatki służbowej z przeprowadzonej czynności wraz z pokwitowaniem zatrzymanych rzeczy.

Rozdział 4

Monitorowanie i rejestrowanie zdarzeń

§ 12. 1. Żołnierz WSI realizuje uprawnienie do monitorowania i rejestrowania zdarzeń, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 4 ustawy, w szczególności gdy jest to niezbędne do:

- 1) uzyskania lub sprawdzenia informacji należących do właściwości i zakresu działania WSI;
- 2) wykrycia przestępstwa, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy, lub utrwalenia dowodów jego popełnienia.

2. Monitorowanie i rejestrowanie zdarzeń, o których mowa w ust. 1, przez żołnierza WSI zarządza Szef WSI, określając cel, czas i miejsce wykonania czynności.

3. Czynność, o której mowa w ust. 2, może być przeprowadzona przy użyciu środków technicznych zapewniających niejawne działanie żołnierza WSI.

Rozdział 5

Żądanie niezbędnej pomocy od określonych podmiotów, zwracanie się o taką pomoc oraz zwracanie się w nagłych przypadkach do każdej osoby o udzielenie doraźnej pomocy

§ 13. 1. Uprawnienia żołnierza WSI określone w art. 20 ust. 1 pkt 5 i 6 ustawy są realizowane przez występowanie do podmiotów lub osób wymienionych w tych przepisach z żądaniem lub prośbą o udzielenie nieodpłatnie niezbędnej lub doraźnej pomocy, jeżeli wymagają tego szczególne potrzeby wynikające z wykonywania zadań WSI, których wykonanie bez udzielenia takiej pomocy nie jest możliwe lub znacznie utrudnione.

2. Żądanie i prośba, o których mowa w ust. 1, mogą dotyczyć w szczególności:

- 1) udzielenia informacji należących do właściwości i zakresu działania WSI;
- 2) uzyskania danych pozwalających na zapobieżenie lub wykrycie przestępstwa, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy, albo zabezpieczenie dowodów jego popełnienia;
- 3) udostępnienia na czas określony nieruchomości lub ich części;
- 4) użyczenia środków transportu lub łączności albo innych rzeczy;
- 5) wykorzystania urządzeń technicznych, w tym sprzętu informatycznego;
- 6) wykonania innych wskazanych czynności.

§ 14. Żądanie i prośba, o których mowa w § 13, nie mogą doprowadzić do zakłócenia funkcjonowania pogotowia ratunkowego lub technicznego, straży pożarnej albo innej specjalistycznej służby ratowniczej.

§ 15. 1. Z żądaniem lub prośbą o udzielenie pomocy występuje na piśmie szef jednostki organizacyjnej WSI lub upoważniony przez niego żołnierz WSI, wskazując w szczególności:

- 1) dane, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 3;

- 2) rodzaj i zakres oczekiwanej pomocy;
- 3) żołnierza WSI, który będzie korzystał z pomocy.

2. W nagłych przypadkach żołnierz WSI może odstąpić od formy pisemnej, o której mowa w ust. 1, i zwrócić się bezpośrednio do każdej osoby o udzielenie doraźnej pomocy, formułując rodzaj i zakres tej pomocy.

§ 16. Jeżeli udzielenie niezbędnej pomocy wiąże się z informacjami niejawnymi, żołnierz WSI zobowiązuje osobę udzielającą pomocy do zachowania w tajemnicy tych informacji oraz pobiera od niej pisemne oświadczenie w tej sprawie.

§ 17. 1. Żołnierz WSI, z zastrzeżeniem ust. 3, wydaje pokwitowanie na rzeczy użyte w ramach pomocy.

2. Pokwitowanie zawiera odpowiednio dane, o których mowa w § 11 ust. 3.

3. W przypadkach uzasadnionych koniecznością niezwłocznego działania, w szczególności dla ratowania życia lub zdrowia ludzkiego albo mienia lub prowadzenia pościgu za sprawcą przestępstwa, można odstąpić od wydania pokwitowania.

4. Jeżeli w pokwitowaniu nie określono terminu zwrotu rzeczy użytej oraz w przypadkach, o których mowa w ust. 3, żołnierz WSI jest obowiązany zwrócić tę rzecz niezwłocznie po ustaniu przyczyny użyczenia.

5. Żołnierz WSI odbiera pokwitowanie przy zwrocie rzeczy użytej właścicielowi lub jego przedstawicielowi.

§ 18. 1. Zwrot rzeczy użytej w ramach pomocy następuje na podstawie protokołu, w terminie i miejscu uzgodnionym z właścicielem tej rzeczy lub jego przedstawicielem.

2. Protokół, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) stopień wojskowy, imię i nazwisko żołnierza WSI dokonującego zwrotu rzeczy oraz nazwę jednostki organizacyjnej WSI, w której pełni służbę;
- 2) miejsce, datę i godzinę zwrotu rzeczy;
- 3) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres właściciela albo osoby upoważnionej do odbioru rzeczy;
- 4) opis rzeczy, uwzględniający jej stan przed i po użyczeniu do pomocy oraz wskazujący ewentualne uszkodzenia lub zużycie;
- 5) oświadczenie osoby, o której mowa w pkt 3, o stanie odbieranej rzeczy;
- 6) podpisy żołnierza WSI dokonującego zwrotu rzeczy i osoby, o której mowa w pkt 3.

3. W razie zgłoszenia przez osobę, o której mowa w ust. 2 pkt 3, zastrzeżeń do określonych w protokole danych dotyczących stopnia uszkodzenia albo zużycia rzeczy, szef właściwej jednostki organizacyjnej WSI może powołać rzeczoznawcę w celu rozpatrzenia zgłoszonych zastrzeżeń.

4. Rzecz nieodebrana w uzgodnionym miejscu i terminie przez osobę, o której mowa w ust. 2 pkt 3, jest przechowywana w depozycie właściwej jednostki organizacyjnej WSI.

§ 19. Przepisy niniejszego rozdziału dotyczące właściciela rzeczy stosuje się odpowiednio do posiadacza rzeczy.

Rozdział 6

Przepis końcowy

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *J. Szmajdziński*

443

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 5 marca 2004 r.

w sprawie archiwizowania akt spraw sądowych

Na podstawie art. 53 § 4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa warunki i zakres przechowywania akt w sądzie przez okres niezbędny ze względu na rodzaj i charakter spraw, terminy przedawnienia, interesy osób biorących udział w postępowaniu i znaczenie materiałów zawartych w aktach jako źródła informacji oraz warunki i tryb przechowywania i przekazywania akt archiwom państwowym, a także warunki i tryb niszczenia akt po upływie okresu ich przechowywania.

§ 2. Akta spraw sądowych, zwane dalej „aktami”, dzieli się na akta stanowiące materiały archiwalne zaliczane do kategorii A i akta niestanowiące takich materiałów, zaliczane do kategorii B.

§ 3. Akta kategorii A po upływie okresu przechowywania w sądzie przekazuje się do właściwego archiwum państwowego.

§ 4. Akta kategorii B po upływie okresu przechowywania w sądzie podlegają zniszczeniu.

§ 5. Przepisy dotyczące warunków i trybu przechowywania oraz niszczenia akt stosuje się odpowiednio do ksiąg i urzędzeń ewidencyjnych spraw sądowych.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 213, poz. 1802 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 188, poz. 1838 i Nr 228, poz. 2256 oraz z 2004 r. Nr 34, poz. 304.

Rozdział 2

Okresy przechowywania akt spraw karnych

§ 6. 1. Do kategorii A zalicza się akta spraw:

- 1) o przestępstwa wymienione w rozdziałach XVI, XVII, XXIV, XXXI oraz w art. 140, 226 § 3, art. 254, 256—258, 261 i 265 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.²⁾);
- 2) o przestępstwa wymienione w art. 46 ust. 1—6, art. 47 ust. 1 i art. 48 ust. 1—4 dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym (Dz. U. Nr 29, poz. 154, z 1982 r. Nr 3, poz. 18 oraz z 1989 r. Nr 34, poz. 178);
- 3) o zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości;
- 4) w których wymierzono karę dożywotniego pozbawienia wolności lub karę 25 lat pozbawienia wolności;
- 5) o odszkodowanie za niesłuszne skazanie lub aresztowanie;
- 6) o zgodności oświadczeń w postępowaniu lustracyjnym na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944—1990 osób pełniących

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 25, poz. 219.